Pregaria.cat

Entrada

Humanitzar el temps propi

L'ascensor és un bon lloc per saludar als veïns i per parlar del temps, si plou massa o massa poc, si ja estem a l'hivern encara que no ho sembla... i sobretot, com passa el temps. No te n'adones i la vida és a l'aigüera.

Tots estem d'acord, el temps passa volant. Encara que hi ha velocitats i velocitats, dies que es fan curts i dies inacabables, el conjunt és vertiginós. I la gent gran sembla la més conscient de com s'escola un temps, que per a ells ja té molt més de passat que no pas de futur.

M'agradaria poder imprimir la velocitat desitjable al meu temps personal. M'agradaria, dius, no ser arrossegat, al contrari controlar-lo en el possible. Tenir un temps per viure en la plenitud convenient. Centrar-me en allò que estic fent sense cap angoixa del passat ni cap tensió del futur. M'agradaria arribar a ser senyor del meu temps, i no esclau dominat pel vertigen que ell imposa.

Viure el temps a poc a poc. Ara. Sí, ara. Aquest ara que és l'oportunitat única real, que s'arrela a la meva història i és la totxana per fer el moment següent. Que no se m'escapi l'ara. Que no arribi a la nit i em trobi amb les mans buides de tots els ara del dia.

De debò que vols arribar a aquesta maduresa?

Doncs, tingues en compte que has d'anar contra-corrent del ritme que t'imposa una societat tremendament accelerada. Et fa falta distanciar-te amb certa freqüència del seu ritme. Anar-te'n per retrobar-te. I, encara una altra cosa... viu la teva vida com un procés, no com una suma de realitats inconnexes. Un procés..., sobretot, una procés d'amor. No ho oblidis... un procés de donació, d'estimació. L'amor lliga el temps i el fa més intens i interessant, és quan es converteix en apassionant.

Ampliació: Mateu 14, 22-25

- **Jesús va fer pujar els deixebles a la barca**
- **mentre Ell acomiadava a la gent**
- **Jesús va pujar a la muntanya tot sol a pregar**
- **El vespre encara era allà tot sol**
- **A la matinada se'n va anar tot caminant per l'aigua**